

ŠIALENE DLHÝ EPILÓG
DIEVČA V ZRKADLE

22. kapitola

Lukáš je taký ako ja, keď idem na koncert. Má potrebu byť čo najviac vpredu, aby mu neuniklo nič, čo sa deje na pódiu. Takže nás dopredu upozornil, že buď pôjdeme s ním, alebo nech si zostaneme niekde vzadu.

Kráčame s postupne pribúdajúcimi ľuďmi. Ja sa chvíľami obzerám, lebo mám nejakú podivnú potrebu čekať, či nevidím niekoho známeho, až si nakoniec uvedomím, že nevidím Stelu, Viktora ani Lukáša. Bezradne zostanem stáť. Naozaj nemám rada pocit stratenosti. Dívam sa na topánky.

„Prečo stojíš?“ Pohľad presuniem na dôverne známe konverzky.

„Stratila som vás.“

„Daj mi ruku, kakauka. Zasnené dievčatká by nemali chodiť bez svojho patróna.“

„Prosím? To máš z nejakej telenovely?“ uškrniem sa a pevne mu stisnem ruku. Je teplá a dokonca jemnejšia ako moja. V poslednom čase mám pleť suchú, na niektorých miestach pripomína šmirgel'. Chichúňajúca sa dvojica nám gestami ukazuje, nech si pohneme.